

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 305. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321578905792.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

TREDIE OPTRIN

HOTHER OG GEVAR

HOTHER

Prisen, som jeg kiemper for, er Skulde.. Drømmer jeg, Gevar?

GEVAR

Dersom du troede, at Skulde forraadte sin Broder, for at sette din Nanna paa Danmarks Throne, da, Hother, da drømte du..

HOTHER

Men hvilken misundelig Gud?.. Ingen uden Balder har indblæst denne Afskyelige det, at jeg kunde elske hende..

GEVAR

Ingen uden Balder.. Saaledes ere vi altid beredte, at paabyrde Guderne vore Feil, og tilegne os selv alt det, som vi gjøre stort og priisværdigt.. Jeg forundrer mig ikke over din heftige Kierlighed til min Nanna.. Hun fortjener at elskes.. Du er ung, og Dyden gjør endnu voldsomme Indtryk paa dit Hierte..

HOTHER

Viiseste, beste Gevar!.. især gjør den det voldsommeste Indtryk.. et Indtryk som ikke tusende Skulder kan udslette, naar den er saa fuldkommen, saa guddommelig, som din Dotters.. naar den boer i saa deiligt et Legeme.. yndigere end Frigga..

GEVAR

Det anstaaer ikke min Alder, Hother.. ikke

*
— 306

heller bør jeg som Fader høre paa de overdrevne Lovtaler, som dit Hierte altid udøser, naar du nævner Nanna.. Men dette vil jeg sige, kun dette, at du maae undskylde Balder.. Da vi vare Fremmede i Upsal, naar du søgte Enlighed, for at overlade dig til dine søde Drømme, naar Maanen i en taus Nat forestillede dig hver Grans Skygge, som din Elskte; og naar du troede, at det kun var Træerne og mig, som hørte dine kierlige Daarligheder; da talte du ofte, som du taler nu..

HOTHER

Det veed jeg ikke.. men om og..

GEVAR

Og du kiender endnu saa lidet til Mennesket, at du ikke veedst, at Forræderen altid er mistænkelig?.. Vi komme til Upsal og tilbyde vor Tieneste i den Tid, da Skulde anvendte søvnløse Nætter, for at overtale sin Mand, til at myrde sin Konge, til at bringe ham Vaaben og Mord i steden for Skatte; vi ere Fremmede og ingen kiender os, uden fra i Forgaars; du gaaer om Natten, som en Nisse, og søger ensomme Steder; og alt dette vil du have, at Skulde skal overveie uden Mistanke; uden at lade dig bespeide?..

HOTHER

Men hvorledes kan hun.. hun, som ligner ikke min Nanna meer end den mørke Vinternat ligner den prægtigste Foraars Morgen... Hvorledes kan denne Lastefulde tilegne sig det Offer, som jeg bragte den Dydigste blant Emblæ Døttre..

GEVAR

Uerfarne Hother!.. og du veedst heller ikke, at Egenkierlighed er blind og døv?.. at den skiuler sig for Tvivl?.. Om jeg og her ikke havde forekommet dig; om du havde sagt Skulde det tydeligt, at det var Nanna, at det var min Dotter, som du elskte; vilde hun dog før have ladet sig overtale

307

til at finde Mørkhed i din Tale, og at tilskrive denne den frygtsomme Ærbødighed, som hun rimeligt nok kan forudsætte hos dig, en ung, ubekendt; end troe, at du kunde agte Gevars Dotter meer end Skulde.. Læg det til, at hun er stolt, umettelig stolt, hun er deilig, og hun elsker dig...

HOTHER

Hun er deilig og hun elsker mig?.. Ingen af Delene, viise Gevar. Misgjerninger, som hun har begaaet, eller vil begaae, har gjort hendes Øine mørke.. Hendes Gang er stiv.. og hendes Tale unaturlig... Hendes...

GEVAR

Hold, hold Hother.. Jeg tvivler ikke paa, at du endnu vil finde hundrede Feil hos hende.. Men vi har vigtigere Ting at anstille Betragtninger over... Rolfs Fald er for Døren.. Det er sandt, han er vor Fiende.. vor uforsonlige Fiende.. men han er ædel.. og jeg forbeholdt dig hans Død, dig, hvis Fader Helge dræbte.. At han skulde myrdes den sovende Helt.. af sine Mænd og Tienere.. af dem, som han overøste med Velgjerninger.. Den Tanke er afskyelig.. Saavit gik aldrig mit.. saavit gaaer kun Troldenes Had..

HOTHER

Beste Gevar!.. Jeg tør ikke tænke derpaa.. Ofte, naar jeg i Stilhed ilede til Skoven og forvildede mig i den, henrykt ved at føle Vægten af dine himmelske Lærdomme, ved at smage den naturlige Kierlighed, som du hver Dag indskærpede mig, da syntes mig ofte at høre Hothbrod med en igiennemtrængende og med en rallende Røst fordre Hævn af mig.. Jeg syntes at see hans blodige Skygge og Atisles blodige Skygge, som vinkede ad mig.. Da rasede Forsæt om Hævn i mit Bryst.. Men denne Maade at blive hævnnet paa!.. o I retfærdige Guder!.. hvor nedrig er den!.. hvor feig!..

GEVAR

Jeg elsker denne Uroelighed hos dig.. Men lad

308

den ikke være tung paa dit Hierte!.. Da vi kom til Upsal vidste du intet af det store Forræderie, som var i Gierde... Men jeg vidste det.

HOTHER

Det er kun faae Ting, som Guderne skiule for den viise Gevar..

GEVAR

Men jeg kiendte din ømme Dyd, og taug.. Han er ung, og kan være fremfusende nok til at forderve det gode med det onde, de retfærdigste Hensigter saa snart som Forrædernes Rænker.. Saaledes tænkte jeg..

HOTHER

Ha!.. havde Hiartvar aabenbaret mig sine Hensigter, førend ved Indløbet af Isefiord, og sagt mig at det var mod hans Konge, og ikke mod Søerøvere at denne Flode var udrustet... Jeg havde maaskee skienket ham den fornærmende Anmodning om min Hielp.. men følge ham!.. I Guder! ..jeg følge ham!..

GEVAR

Og dersom jeg ikke havde forebyggt det, skulde du vel have sagt ham det midt i hans Flode, at han var en Forræder.

HOTHER

Og er han det ikke?

GEVAR

Unge Hother!... Og var du ikke da i dette Øieblik tusinde Mile fra dit Maal, hvad enten du vil kræve din Faders Blod af Rolf, eller du vil forsvare ham?

HOTHER

.....

Men hvorledes nar den ædelmodige Gevar kundet være medviædere i alt dette og ikke advaret?..

GEVAR

Jeg vil tilstaae dig det.. maaskee den Hævn, som brænder i mit Bryst, fra den Dag, at Hothbrod min beste Ven faldt for den tyranniske Helges Haand.. maaskee den har forført mig til at

309

opsætte det for længe... maaskee jeg har givet min Hævn for meget efter, da jeg troede at den ellers var umuelig.. Men at Hiartvar saa hastig.. og paa den Maade vilde udføre sit Forsæt... det havde Guderne skiult for mig..

HOTHER

Gevar! Gevar! dersom nogen vidste det, dersom min Nanna vidste det, at jeg var her!... Men jeg veed det selv, og det angrrer mig.

GEVAR

Rolfs Fader var din Faders Bane, og han er din Broders... den som er Skuldes Broder og Velgiører, er den grusomste af Hothers Fiender.

HOTHER

Vel!.. han døde!.. men Forræderie!.. hvilken Tanke!.. og jeg og Gevar kan tænke dig!...

GEVAR

Han døde for din Haand, og min Hother skal ikke tage Deel i Skuldes Misgierning..

HOTHER

Hvorledes?

GEVAR

Den uædle har overvældet ham med Gift... Med Forstandens Gift... som han drak i sin Glæde, uden Mistanke, og for at erindre sine Fienders og Venners Dyder... Han veed ikke meer af sig selv.. men det bør ikke være min Hother nogen Fordeel... Han bør ei døde sovende eller vaabenløs, den ædle Rolf..

HOTHER

Gevar, du ydmyger din Hother formeget, beste Gevar.. Og naar har jeg givet dig Anledning til saa heslig en Mistanke?

GEVAR

Og hvorledes forekomme den blodtørstige Forræder?..

HOTHER

Ha!.. jeg vil forsvare min Fiende, medens han sover..

310

GEVAR

Og saa erindre dig den dræbte Hothbrod.. Men med Forsigtighed bør du udføre din ædle Beslutning.. du kiender Hialte, og han kiender dig..

HOTHER

I den Trefning med Gelder af Sachsen saae jeg ham første Gang.. Jeg kunde ikke kiende af hans Skiold, hvem han var; men jeg undrede meget paa den fremmedes kiekke Gierninger, og vældige Hug .. det hendte sig, at han sprang for kort, da han vilde springe over paa et af Fiendernes Skibe. Og sandelig, havde jeg ikke seet, at han kunde kun slet svømme, og sprunget ud til ham.. vi havde neppe mødt hinanden her.. Han trakke strax denne Ring af sin Finger og satte paa min, uden at give sig tilkiende, og derpaa har han kiendt mig igjen i Dag..

GEVAR

Hialte har forpligtet sig til Rude, at han vil vaage i Nat ved Rolfs Dør.. Jeg hørte det af ham selv .. Giestebudet har gjort ham ubetænksom og søvnig..1). Men der komme de, den nedrige Hunding og den daarlige Hiartvar.